

Καθηλωτικό «ΣΕ ΣΑΣ ΠΟΥ ΜΕ ΑΚΟΥΤΕ» με υποδειγματικές ερμηνείες.

stosanidi.blogspot.com/2023/02/blog-post_20.html

Κριτική της Βικτωρίας Ιωσηφίδου

Η Λούλα Αναγνωστάκη υπήρξε η σημαντικότερη ελληνίδα θεατρική συγγραφέας και μια από τις σπουδαιότερες γυναικείες μορφές των ελληνικών γραμμάτων. Δημιουργός σε έναν ανδροκρατούμενο κόσμο, σφράγισε με τα έργα της το μεταπολεμικό θέατρο, μιλώντας για τους κοινωνικούς αγώνες και επικοινωνώντας τις αγωνίες του σύγχρονου ανθρώπου. Το έργο «Σ' εσάς που με ακούτε» είναι το τελευταίο της και σ' αυτό δίνει φωνή στους ήρωές της να εκμυστηρευτούν τις αγωνίες τους, τους φόβους τους απέναντι στη νέα τάξη πραγμάτων αλλά και τις προσωπικές τους ανασφάλειες λόγω της κοινωνικής διαφθοράς και παρακμής. Είναι ένα έργο για τους αγώνες που πρέπει να συνεχίσουν να δίνονται, ακόμη κι αν και στις μέρες μας μοιάζουν σχεδόν μάταιοι.

Είμαστε στο Βερολίνο του 2001 που φλέγεται από αναταραχές και βίαια επεισόδια. Μια ομάδα νεαρών ετοιμάζονται να διαδηλώσουν υπέρ της ειρήνης, της ισότητας, της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, υπέρ των μεταναστών και των κατώτερων κι αδικημένων και κατά των ισχυρών αυτού του κόσμου, που επιδιώκουν σιγά σιγά να αφανίσουν τους αδύναμους και να επιβάλλουν τους δικούς τους όρους.

Ο Άγης, που είναι και εκκολαπτόμενος συγγραφέας, ετοιμάζεται να απευθύνει χαιρετισμό και προβάρει τον λόγο του. Ο Άγης γράφει ένα βιβλίο για την αγαπημένη του ηρωίδα, την Ρόζα Λούξεμπουργκ, αλλά μεταφερόμενο στη σύγχρονη εποχή, και παίρνει ιδέες για την εμφάνισή της από την κοπέλα του την Σοφία. Η Σοφία από την άλλη που φλερτάρει με το περιθώριο, ετοιμάζει κάποια παρανομία με ναρκωτικά για να εξασφαλίσει ένα μεγάλο ποσό για την μητέρα και τον αδερφό της Νίκο, που έμεινε ανάπηρος μετά από έναν καυγά με τον πατέρα του. Άγης και Σοφία ζουν στο σπίτι του ηλικιωμένου γερμανού Χανς και της πολύ νεαρότερης συζύγου του ελληνίδας Μαρίας, ενώ την παρέα συμπληρώνουν ο ιταλός τραγουδιστής Τζίνο σύντροφος του Νίκου, ο Ιβάν, και η νεαρή Τρούντελ.

Και μαζί με την έξω παγκόσμια αναταραχή και ανωμαλία έρχεται και η έσω κατάρρευση της οικογένειας σε μια κοινωνία που νοσεί. Γιατί στην οικογένεια της Σοφίας τίποτε δεν είναι υγιές. Ένας πατέρας που δεν ήθελε ποτέ παιδιά και που εγκατέλειψε την οικογένειά του μετά το ατύχημα του γιου. Μια μητέρα τέρας, που έριξε χωρίς λόγο όλα τα βάρη στη μικρή της κόρη εξαναγκάζοντάς την να δουλεύει μόνο αυτή για να ζει όλη η οικογένεια και τώρα της ζητά συνεχώς χρήματα. Μάνα και γιος πηγαίνουν από την Ελλάδα στο Βερολίνο όχι για να επισκεφθούν και να συναντήσουν τη Σοφία, αλλά μόνο και μόνο για να πάρουν τα λεφτά.

Το έργο σκηνοθέτησε απρόβλεπτα και με μπόλικη ευρηματικότητα, νεανικό πάθος και ορμή ο Χρήστος Θεοδωρίδης καταθέτοντας ξεκάθαρα την φλογισμένη ψυχή του. Όλη η παράσταση με τη ένταση και την ενέργεια που την κατακλύζει, φαντάζει μια διαμαρτυρία, μια επαναστατική κραυγή. Με τους ήρωες να παίρνουν συνεχώς τα μικρόφωνα, να στέκονται όρθιοι, να φωνάζουν τα συνθήματά τους και να διαλαλούν τα πιστεύω τους. Το έργο διανθίζεται από πάμπολλα τραγούδια από όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης που επέλεξε ο ίδιος ο σκηνοθέτης. Και ακόμη από υπέροχα, μικρά και εύστοχα χορευτικά, όπου οι ηθοποιοί καταλαμβάνουν το χώρο και γεμίζουν τη σκηνή με δυναμική ενέργεια μέχρι τελικής πτώσεως. Τα χορευτικά είναι άψογα εκτελεσμένα από όλους τους συντελεστές. Τη χορογραφία και την επιμέλεια της κίνησης έκανε η Ξένια Θεμελή.

Οι ηθοποιοί είναι επιλεγμένοι ιδανικά από τον σκηνοθέτη και καταθέτουν όλοι ανεξαιρέτως συγκλονιστικές ερμηνείες. Υπέροχος ο Νίκος Μήλιας στον πρωταγωνιστικό ρόλο του Άγη, με απίστευτη ένταση στο πρόσωπο αλλά και στο σώμα, δίνει σάρκα και οστά σε έναν δυναμικό και ταυτόχρονα ευαίσθητοποιημένο ήρωα αποδίδοντας όλη την γκάμα των συναισθημάτων του και κερδίζει τις εντυπώσεις. Ιδιαίτερα αξιόλογη, πραγματικά συγκινητική και σπαρακτική είναι η ερμηνεία της Χρυσής Μπαχτσεβάνη στον τραγικό ρόλο της Σοφίας. Βαρύ πυροβολικό ο υπερέμπειρος Δημήτρης Ναζίρης καταθέτει μια δυνατή ερμηνεία στο ρόλο του ηλικιωμένου Χανς. Αφοπλιστική η Ελένη Θυμιοπούλου αποδίδει έξοχα την ελληνίδα Μαρία χαρίζοντάς της μια ιδιαίτερη προσωπικότητα, ενώ μας εντυπωσιάζει και με τις χορευτικές της ικανότητες. Καταιγιστικός ο Πάρης Αλεξανδρόπουλος στο ρόλο του τραγουδιστή Τζίνο, ερμηνεύει χορεύει και τραγουδά με απίστευτο πάθος. Αμείλικτη η Μπέττυ Νικολέση στο ρόλο της μητέρας. Επαρκείς οι Γιώργος Κολοβός και Νικόλας Δροσόπουλος στους ρόλους των Ιβάν και Νίκου αντίστοιχα, ενώ ιδιαίτερα τρυφερή και η ερμηνεία της Σεμίραμης Αμπατζόγλου στο ρόλο της Τρούντελ. Όλοι οι ηθοποιοί αλληλεπιδρούν εξάίσια και δημιουργούν ένα δυναμικό και ιδιαίτερα δεμένο σύνολο.

Το έργο διαδραματίζεται σε ένα λιτό αλλά με προσωπικότητα σκηνικό του Εδουάρδου Γεωργίου. Το βασικότερο στοιχείο, μια τραπεζαρία στο πλάι της σκηνής γύρω από την οποία κάθονται όλοι οι ήρωες και σηκώνονται ένας ένας για να παίξουν το ρόλο τους. Ακόμη, μια γωνιά, όπου ο ηλικιωμένος Χανς κάθεται ήσυχα ήσυχα στην πολυθρόνα του και κάνει το παζλ του χωρίς να ενοχλεί κανέναν. Το κομψό τραπεζάκι με το τηλέφωνο που κάποιες στιγμές χτυπά, αλλά κατά κανόνα παραμένει εντέλει βουβό. Η ταπετσαρία, τα φωτιστικά και τέλος μια κρεμάστρα. **Η τραπεζαρία προς το τέλος του έργου θα μεταφερθεί στο κέντρο της σκηνής και θα γίνει κυρίαρχη, καθώς θα ξεκινήσει εκεί ένα πραγματικό δείπνο που θα σηματοδοτήσει τις εξελίξεις.** Τα ενδιαφέροντα κοστούμια που θα χαρακτήριζα σύγχρονα σχεδίασε η Μαρίνα Κελίδου.

Αξίζει να αναφερθεί ότι ο τίτλος του έργου κάπως παραλλαγμένος έγινε το τελευταίο διάστημα σύνθημα για τους ηθοποιούς στον αγώνα τους, προκειμένου να αναγνωριστούν οι σπουδές τους. Το «ΣΕ ΣΑΣ ΠΟΥ ΜΕ ΑΚΟΥΤΕ» έγινε λοιπόν **«Σε σας που μας**

ακούτε, μας βλέπετε και μας στηρίζετε, ο αγώνας συνεχίζεται! »

Δείτε την παράσταση αυτή για να γνωρίσετε μια από τις καλύτερες δημιουργίες της μεγάλης Λούλας Αναγνωστάκη, αλλά και για να απολαύσετε μια παθιασμένα σκηνοθετημένη απόδοση του έργου με υποδειγματικές ερμηνείες.